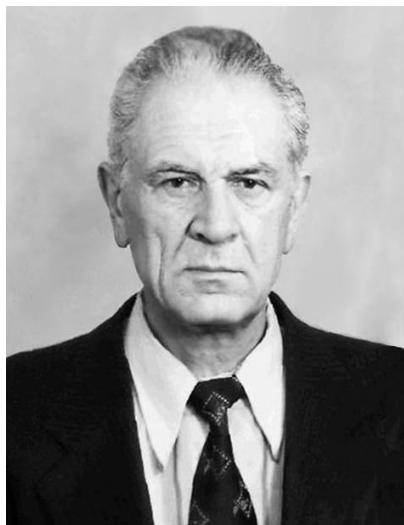




КОЧО Валентин Степанович (23. 12. 1913, містечко Богополь, нині м. Первомайськ Микол. обл. — 16. 08. 1990, Київ) — фахівець у галузі металургії. Доктор технічних наук (1958), професор (1954). Закін. Дніпроп.

металург. інститут (1937). Працював 1941–47 зав. бюро контрол. вимірювал. техніки у м. Свердловськ (нині Єкатеринбург, РФ). Від 1947 — у Київ. політех. інституті: 1958–79 — засн. і зав., від 1979 — професор кафедри автоматизації теплоенергет. процесів. Брав участь у створенні Київ. інституту автоматики, зокрема формуванні наук. напрямів, відділів і лабораторій (1958–59 — заступник директора з наукової роботи). Наукові дослідження: удосконалення тепл. роботи пром. печей, систем контролю і автоматизації роботи печей на базі використання нової апаратури. Один із засн. в Україні наук. школи автоматизації технол. процесів і споживання енергії.

Основні праці

Тепловая работа мартеновских печей. Москва, 1960; Безперервний контроль температури рідкої сталі в період доводки мартенівської плавки. К., 1965; Балансові методи в дослідженні та автоматизації мартенівських печей. К., 1966; Наладка приборов теплотехнического контроля. К., 1980 (усі – співавт.).

Ю. М. Ковриго

Бібліографічний опис:

Кочо Валентин Степанович / Ю. М. Ковриго // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1279>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).